

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 35.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366906288/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Havde jeg ham kun fat – sagde Holger – saa skulde du dog see, jeg er intet Hængehoved endnu.»

»Herre! – spurgte Jochum forskrækket – I vil dog aldrig slaes med den Ondé, det skal Fanden gjøre; tag Jer iagt, Herre! naar man taler om den Kari, er han nærmest.»

De reed nu i en stor mørk Skov, og kom just forbi en Grotte; der stod et Steenbord og ved Bordet sad en lang mager Mand med tre ildrøde Tærninger i Haanden og saae stift paa de Reisende. Holger kjendte stax den lange djævelske Spiller. »Tag min Hest, Jochum! og gæk tilside – sagde han og sprang af – jeg har et Par Ord at tale med denne gode Mand.»

Jochum saae forundret paa sin Herre og den besynderlige Fremmede, og adlød.

»Er du den Trold – sagde Holger – som har vover at berøve mig min Dronning og mine Børn ved dine forbandede Koglerier?»

»Jeg har taget hvad mit var,« svarede Spilleren.

»Giv mig dem tilbage! eller du er dødsens! – truede Holger og greb til sit Sværd.

Den lange Mand hævede en sort Stav og sagde rolig: »hvot jeg har Ret, er jeg mægtigere end alle Konger paa Jorden: et Vink af denne Stav, og du kryber som en Orm for min Fod.»

»Saa tog jeg ikke fejl – sagde Holger og studsede – du er saa et Stykke af en Djævel. Giv mig Hustrue og Børn tilbage, og jeg giver dig al Verdens Rigdom, jeg giver dig min Lykkeskilling.« Han tog den frem og vilde række ham den; men Spilleren løe: »agter du Hustrue og Børn ikke mere værd, end en Halvskilling?« spurgte han.

»Jeg giver dig mit Kongerige! – sagde Holger. »Du skylder mig det, som er dig vigtigere – svarede Spilleren – du skylder mig to Aar af dit Liv; naar du i dem har trællet i mine Bjergruber, kan vi tales ved.»

»Jeg vil trælle ti Aar for dig i dine Bjergruber, giv mig kun Mirza og de uskyldige Børn tilbage!«

»Bedre op!« sagde Spilleren.

»Jeg giver dig tyve Aar af mit Liv, lad mig faae dem tilbage!«

»Det forslaer kun lidt – sagde Spilleren med et haanligt Smil – desuden veed du jo ikke engang, om du har saamange tilbage.»

»Jeg giver dig mit hele Liv – raabte Holger fortvivlet – lad mig kun see dem og vide dem frelste!«